

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอัญชลี กาปัญญา

ชื่อเรื่อง การใช้ดนตรี เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษา ก่อนและหลังการใช้ดนตรี สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กรณีศึกษา คือ นักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (พัฒนาการช้า) อายุ ๑๒ ปี ที่ยังไม่สามารถแนะนำชื่อ-นามสกุลของตนเอง จากการประเมินความสามารถพื้นฐาน และจากการจัดการเรียนการสอน ในกิจกรรมวงกลมนักเรียนสามารถแนะนำชื่อของตนเองได้โดยมีครูช่วยออกเสียง ประกอบกับ ผลการประเมินทางกิจกรรมบำบัดพบว่า นักเรียนมีปัญหา Communication (Speech) (การพูดและการสื่อภาษา) การทำ Activity Group (การทำกิจกรรมกลุ่ม) และ Visual perception (position in space , spatial relation) (การรับรู้ทางสายตามีผลต่อการอ่านเขียน) จำนวน ๑ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย คือ ๑) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ๒) แบบบันทึกผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนา และคำร้อยละ ซึ่งผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษา ก่อนและหลังการใช้ดนตรี สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีผลดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัด จากการเปรียบเทียบทักษะทางภาษา ก่อนและหลังการใช้ดนตรี คิดเป็นร้อยละ ๗๕